

indregistreringen eller på brugte biler afgiftsbelægges ikke. Der betales dog moms af såvel anlæg som timebetalingen.

Udover den almindelige registreringsafgift på op til 180 pct., der allerede i dag pålægges biler, der af fabrik har påmonteret ekstra udstyr mener jeg dog, at det vil være vanskeligt at pålægge benzinforgørende tilbehør i biler en yderligere særskilt afgift. Dette hænger sammen med, at eftermonterede klimaanlæg i så fald også skal afgiftsbelægges.

Det er i praksis meget svært at opgøre værdien af ekstraudstyret. Hvor meget er et klimaanlæg eksempelvis værd? Og er værdien den samme for anlæg, der er monteret af fabrik som for anlæg, der monteres på et senere tidspunkt?

Udover disse vanskeligheder vil den skitse-rede afgift på ekstraudstyr givetvis også resultere i store administrative omkostninger til bl.a. kontrol, fordi afgiften formentlig vil åbne op for en række omgængelsesproblemer som f.eks. montering i udlandet. Der vil også være vanskeligheder med at opgøre værdien af anlæg monteret i brugte importerede biler.

På denne baggrund mener jeg ikke, at det i praksis er muligt at indføre en særlig ekstra afgift på benzinforgørende tilbehør i biler, udover den afgift som vi allerede har i dag.

Som følge af en særlig ekstra afgift vil kunne åbne op for omgængelsesmuligheder og grænsehandelsproblemer, vil benzinforgøret formentlig kun kunne reduceres marginalt, ligesom der kun vil være tale om et yderst beskedent provenu ved en sådan afgift.

Ad spm. nr. S 3054

Fra skatteministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Søren Kolstrup i folketings-samlingen 1998-99 stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1998-99, forhandlingerne side 8246, lød således:

Til skatteministeren (2/9 99) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Kan der indføres en særlig ekstra afgift på benzinforgørende tilbehør i biler, hvorledes vil en sådan afgift kunne udformes, hvor meget vil en

sådan afgift kunne reducere benzinforgøret, og hvilket provenu vil en sådan afgift kunne udløse?«

(Besvaret sammen med spm. nr. S 3053).

Spm. nr. S 1068

Til miljø- og energiministeren (14/1 2000) af:
Søren Kolstrup (EL):

»Vil ophævelsen af det danske stop for godkendelse af nye gensplejsede produkter ikke snarere svække end styrke den danske indsats for at opretholde EU's moratorium over for gensplejsede produkter?«

Svar (1/2 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det, der er blevet kaldt »den danske tænkepause« eller »det danske stop«, er en aftale, som mit ministerium indgik med Dansk Industri og Landbrugsrådet om en række aktiviteter, der skulle gennemføres i vækstsæsonen 1999. Basis for aftalen var, at der ikke i 1999 ville blive markedsført genetisk modificeret såsæd i Danmark. På det tidspunkt, da aftalen blev indgået, havde ingen af de store firmaer planer om at markedsføre gensplejsede afgrøder i Danmark.

Man kan derfor ikke tale om at aftalen er ophævet - den er snarere udløbet, fordi vækstsæsonen 1999 er forbi.

Det europæiske »moratorium« er resultatet af en erklæring fra miljøministerrådsmødet i juni 1999, hvor Danmark - sammen med Frankrig, Italien, Grækenland og Luxembourg - tilsluttede sig en erklæring om, at man inden for rammerne af de beføjelser, der er givet, vil stoppe nye tilladelser til dyrkning og markedsføring. Dette indebærer, at behandlingen af konkrete sager fortsætter, og at et stop for tilladelser til markedsføring fuldt og helt hviler på de medlemslande, der står bag erklæringen.

Danmark vil naturligvis leve op til sit ansvar, og jeg støtter fuld ud erklæringen fra rådsmødet. Det er vigtigt at genskabe offentlighedens tillid, og derfor må vi afvente, at ny og strammere lovgivning er på plads. Og dette er ikke